27/11/2020

Η πρώτη αναφορά στα κατοχικά δάνεια

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

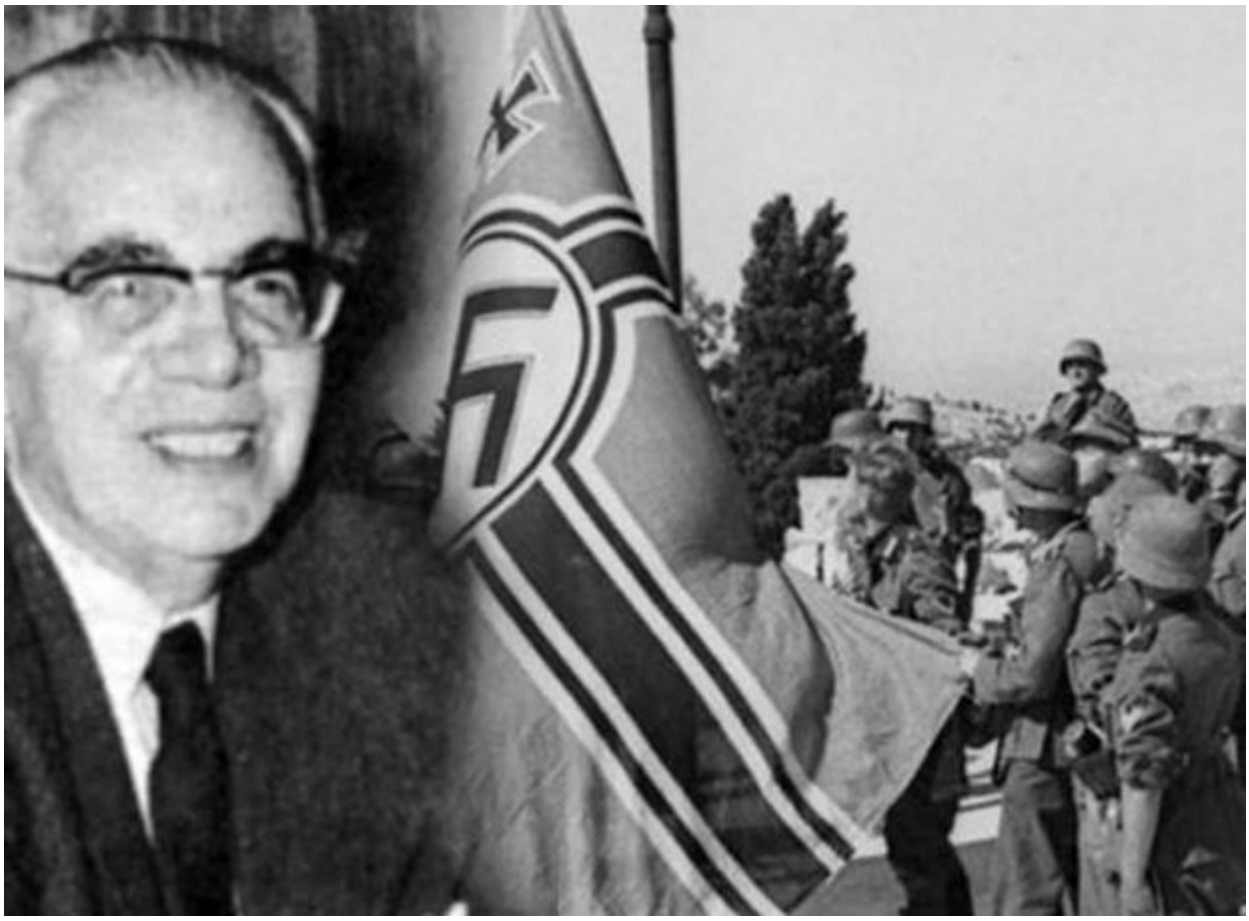

Στις 27 Νοεμβρίου του 1944, ο καθηγητής και υφυπουργός Οικονομικών στην Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας, Άγγελος Αγγελόπουλος, αναφέρεται, σε συνέντευξή του στο Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων, για πρώτη φορά στα κατοχικά «δάνεια», το ύψος των οποίων φτάνει τις 38.000.000 χρυσές λίρες Αγγλίας, δηλαδή 80.280.000.000 νέες δραχμές ή 500 πεντάκις εκατομμύρια κατοχικές δραχμές.

«**Με τον πληθωρισμό που έκαναν οι Γερμανοϊταλοί, για να καλύψουν τις στρατιωτικές τους δαπάνες, με τον πληθωρισμό που συνέχισαν οι κατοχικές κυβερνήσεις, για να καλύψουν και αυτές τις δικές τους δυνάμεις, πραγματοποιήθηκε μια πραγματική εξανέμιση της αξίας της δραχμής και η καταλήστευση του Πλούτου της χώρας γενικά**», έγραψε αργότερα, στο βιβλίο του με τίτλο «Από την Κατοχή στον Εμφύλιο».

Ο λόγος του Άγγελου Αγγελόπουλου έχει ιδιαίτερη βαρύτητα, διότι έζησε από

κοντά όλα τα γεγονότα της 50ετίας, ενώ υπήρξε ένα λαμπρό μυαλό με σπουδαίες περγαμηνές.

Σπούδασε οικονομικές επιστήμες στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΑΣΟΕΕ), του οποίου αναγορεύθηκε και διδάκτωρ. Συμπλήρωσε τις σπουδές του στο εξωτερικό μεταβαίνοντας στη Λειψία, στο πανεπιστήμιο της οποίας εκπόνησε διδακτορική διατριβή στις πολιτικές επιστήμες. Το 1931, εγκαταστάθηκε στη Γαλλία για μεταδιδακτορικές σπουδές.

Επέστρεψε στην Ελλάδα και ακολούθησε ακαδημαϊκή σταδιοδρομία εκλεγόμενος το 1932 υφηγητής Δημόσιας Οικονομίας στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1937 εξελέγη έκτακτος καθηγητής και το 1939 τακτικός καθηγητής, θέση στην οποία παρέμεινε μέχρι το 1946. Το ίδιο έτος απολύθηκε από τη θέση του για πολιτικούς λόγους, και τρία χρόνια αργότερα το 1949, αναχώρησε για το εξωτερικό, όπου δίδαξε σε άλλα πανεπιστήμια. Το 1959 επέστρεψε στην Ελλάδα, εκλεγόμενος το 1961 τακτικός καθηγητής Οικονομικής Πολιτικής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, θέση στην οποία παρέμεινε μέχρι το 1967, οπότε και παραιτήθηκε διαμαρτυρόμενος για το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου. Το ίδιο έτος είχε εκλεγεί πρύτανης της Παντείου. Το 1975 αναγορεύθηκε ομότιμος καθηγητής και το 1990 τού δόθηκε τιμητικά ο τίτλος του επίτιμου καθηγητή. Το 1976, εξελέγη τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών.

Παράλληλα με την ακαδημαϊκή του καριέρα αναμείχθηκε με τα κοινά αναλαμβάνοντας διάφορες διοικητικές και πολιτικές θέσεις. Υπήρξε οικονομικός διευθυντής του υπουργείου Οικονομικών, διευθυντής του Ανωτάτου Οικονομικού Συμβουλίου (1931-1945), γραμματέας (υπουργός) επί των Οικονομικών στην Κυβέρνηση του Βουνού το 1944, εκπρόσωπος της ΠΕΕΑ στο Συνέδριο του Λιβάνου και υφυπουργός Οικονομικών το ίδιο έτος στην κυβέρνηση Γεωργίου Παπανδρέου. Την περίοδο 1974 με 1979 διετέλεσε διοικητής της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, ενώ είχε ήδη χρηματίσει πρόεδρος της Εθνικής Τραπέζης Βιομηχανικής Ανάπτυξης (ΕΤΒΑ, 1974) καθώς και αναπληρωτής διοικητής της Διεθνούς Τραπέζης (1974). Είχε πλούσιο συγγραφικό έργο.

Απεβίωσε στην Αθήνα από εγκεφαλικό επεισόδιο. Ήταν παντρεμένος με την Έλλη Σεφεριάδη, ξαδέλφη του Γεώργιου Σεφέρη, και είχαν αποκτήσει δύο παιδιά.